

תת"ע 10802/10/18 - מדינת ישראל נגד אמיר אברהם זיסוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 דצמבר 2018

תת"ע 10802-10-18 מדינת ישראל נ' זיסוביץ

מאשימה	בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר מדינת ישראל
נאשם	נגד אמיר אברהם זיסוביץ

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום מסוג ברירת משפט, לפיו ב- 14/04/2018 יום ה' בשבוע הוא עצר את הרכב באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה, בפירת הרחובות יפה נוף - מוצקין בתל-אביב, בניגוד לתקנה 71(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו - הגם שלא כפר בעצם העמדת רכבו (בחניה) במקום בו אבני השפה מסומנות אדום-לבן.

לב טענת ההגנה נשענת על "הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית". ובפירוט, לפי תצלומים נ/1 עד נ/6 ניתן להבחין בניידות משטרה החונות בסמוך למקום בו חנה, במקומות בהן אבני השפה צבועות אדום לבן, ואשר על כן, לא ניתן לייחס את העבירה כמצוין בכתב האישום.

למרות שטענתו שובת-לב, לא ניתן לקבל אותה:

א. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של "הפרעה - לתנועה" לפי התצלומים שהגיש הוא עצמו ניתן לקבוע בוודאות, כפי שהעיד השוטר, אופן החניה שביצע הנאשם במקום אכן מפריעה לזרימת התנועה במקום ולכלי הרכב שאמורים לפנות ימינה בצומת.

ב. אין חולק כי ניידות המשטרה חונות בגב תחנת המשטרה במקום ובחלקו במקום אבני השפה הצבועות אדום-לבן ובחניה שיש בה משום עבירה על חוקי התעבורה. דא-עקא, ברכבי ביטחון עסקינין, הכפופים למקבץ חוקי תעבורה מיוחדים, לעניין זה ראה הגדרת "רכב ביטחון" בסעיף 1, סעיף ההגדרות בתקנות התעבורה, וסעיף 94 (1) לתקנות התעבורה. לא הוכח כי נידות המשטרה שצולמו על ידי הנאשם חרגו מהסייגים המנויים בתקנות כאמור. למעלה מן הצורך אציין, אפילו אם אקבל כי ניידת משטרה חונה שלא כחוק, אין בעובדה זו, כשלעצמה, משום היתר לכל הנהגים באזור הסמוך להחנות את רכבם

עמוד 1

במקום באופן המפריע לתנועה.

ג. האם בנסיבות מקרה כגון זה, ניתן לטעון טענת "הגנה מן הצדק" ו"אכיפה בררנית"?

פסק דין מנחה בסוגיה הנטענת בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר ברוביץ (פורסם בנבו) הפניה לע"פ 3737/94 יפת נ' מדינת ישראל נאמר כך:

"המבחן הקובע כפי שאני רואה לאמצו, הוא מבחן ההתנהגות הבלתי נסבלת של הרשות" היינו התנהגות שערורייתית, שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם ... המדובר במקרים שבהם המצפון מזעזע ותחושת הצדק האוניברסלית נפגעת, דבר שבית המשפט עומד פעור פה מולו ואין הדעת יכולה לסובלו. ברי כי טענה כגון זו תעלה ותתקבל במקרים נדירים ביותר, ואין להעלותה כדבר שבשגרה ובענייני דיומה סתם. חשיבותה של טענת ההשתק בפלילי במקרים שבהם התנהגות הרשות היתה כה מקוממת עד כי אי אפשר להרשיע אדם, כשמי שמעמידו לדין הוא שהביאו לכלל מעשה".

אכיפה בררנית הוגדרה בפסיקה, במקום אחר, כדלקמן:

"אכיפה הפוגעת בשיווין במובן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים להשגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתון שרירות גרידא".

(בג"צ 9396/96 סימונה זקין ואח' נ' ראש עיריית ב"ש ואח' (פורסם בנבו)).

כאמור, לפי טעמי, לא המקרה כאן, הוא המקרה שיש לקבל את טענת ה"אכיפה הבררנית" ועדיין בכל הזהירות, אין דין נידת שעומדת בצמוד לתחנת משטרה מבלי שנדע את הסיבה לעמידתה שם, כדין העמדת הרכב במקום המפריע לתנועה בגוף הצומת.

סוף דבר, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשע"ט, 23 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.